

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

**REGLEMENTĂRI PRIVIND
FUNCȚIONAREA PIEȚELOR
VOLANTE**

studiu documentar

octombrie 2021

Materialele elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.

Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa:

Documentare și sinteză: Any-Mary Jula
Consilier parlamentar - Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070
E-mail: doc@cdep.ro

CUPRINS

CONSIDERAȚII GENERALE.....	4
ROMÂNIA	4
AUSTRIA	5
BELGIA.....	6
BULGARIA	7
CEHIA	9
FINLANDA	10
FRANȚA	11
GRECIA	12
ITALIA.....	13
POLONIA.....	14
PORTUGALIA	15
SPANIA.....	15
SUEDIA.....	17
UNGARIA	18
CANADA.....	20

Notă: Acest material a fost realizat pe baza răspunsurilor transmise prin intermediul Centrului European de Cercetare și Documentare – solicitarea ECPRD nr. 4875

Considerații generale

Schimburile comerciale pe piețele deschise de pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene sunt reglementate de [Regulamentul \(CE\) nr.852/2004](#) privind igiena produselor alimentare, [Regulamentul \(CE\) Nr.178/2002](#) de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare și de reglementările naționale și locale privind înființarea și organizarea piețelor agroalimentare.

În legislația europeană nu există cerințe direct aplicabile în ceea ce privește: livrarea directă de către producător a unor cantități mici de produse primare către consumatorul final sau către punctele de vânzare cu amănuntul locale care efectuează livrări directe către consumatorul final. Aceste aspecte se regăsesc doar în reglementările naționale cu privire la activitățile comerciale și reglementările emise de către municipalități privind înființarea și organizarea de piețe agroalimentare, fie că sunt permanente, fie sezoniere, târguri, bălciuri, etc.

În conformitate cu regulile autogovernării locale, aceste piețe sunt organizate doar cu acordul și în funcție de reglementările stabilite de municipalități, cu respectarea regulilor sanitar-veterinare, a celor privind planurile urbanistice, a celor privind amplasarea acestor piețe, astfel încât să nu afecteze buna desfășurare a altor activități.

În general, nu există reglementări speciale la nivel național pentru piețele volante. În toate statele membre există un cadru general privind activitățile comerciale desfășurate în piețe, în baza căruia municipalitățile înființează, organizează și autorizează activitatea din cadrul acestor piețe, fie că sunt permanente, fie că sunt volante, sezoniere etc.

România

Baza legală:

[Hotărârea Guvernului nr. 348 din 18 martie 2004](#) privind exercitarea comerțului cu produse și servicii de piață în unele zone publice, actualizată;

[Ordonanța Guvernului nr. 99/2000](#) privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată, aprobată prin [Legea nr. 650/2002](#) – art. 6, alin. (2): „exercitarea activității de comercializare în zone publice este supusă acordului autorităților administrative publice locale sau ale sectoarelor municipiului București, după caz, cu respectarea regulamentelor proprii ale acestora și a planurilor de urbanism;

[Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019](#) privind Codul administrativ – art.129, alin.(2), lit.c); art. 196 alin. (1) lit. a) și art. 139, alin. (1).

Prin [Hotărârea Guvernului nr. 348 din 18 martie 2004](#) au fost stabilite noi reguli de organizare a comerțului în piețe și târguri. Funcționarea acestora, (denumirea „piață” art. 7 alin.(4)), este condiționată de existența autorizației eliberate de autoritățile publice locale, după obținerea autorizației sanitare de funcționare și a celorlalte autorizații speciale potrivit reglementărilor legale și cu respectarea noilor prevederi (art. 9 alin.(1)). Totodată, noile reglementări impun elaborarea de regulamente proprii de organizare și funcționare a piețelor, avizate de autoritățile publice locale (art. 9 alin.(2)). De asemenea noile reglementări determină regimul juridic prescris amplasării, funcționării și dotării piețelor, inclusiv obligațiile administratorului pieței (capitolele IV, V și VI) de natură să antreneze cheltuieli.

Mai jos este prezentat un exemplu de Hotărârea de Consiliu local privind înființarea unei piețe volante în Timișoara:

[Hotărârea numărul 533 din 25.10.2019](#) privind aprobarea înființării Pieței Țărănești de tip Volantă în Municipiul Timișoara, zona Soarelui (strada Oglinzilor), înscrisă în CF nr. 425289, Timișoara.

În anul 2015 a fost depusă la Camera Deputaților o propunere legislativă - [PL-x nr. 799/2015](#) privind stabilirea unor măsuri de organizare și funcționare a piețelor volante mobile pentru comercializarea produselor agroalimentare. Propunerea legislativă a fost respinsă definitiv deoarece existau paralelisme cu prevederile HG nr.348/2004, încălcând prevederile [Legii nr.24/2000](#) privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Austria

La nivel federal, nu există legislație pentru piețele în care numai fermierii își oferă produsele. [Codul comerțului și al afacerilor](#) (Gewerbeordnung - GewO) definește piețele drept evenimente în care mărfurile sunt oferite și cumpărate în zone desemnate în zilele speciale de piață și în perioade speciale, astfel cum se prevede într-o ordonanță emisă de municipalitate (§ 286 alin. 1 GewO). Cu toate acestea, evenimentele de tip piață în care fermierii își oferă propriile produse (Bauernmärkte), nu sunt piețe definite în Codul comerțului și afacerilor (§ 286 alin. 3).

În practică, ordonanțele de piață se pot aplica și fermierilor în cazul așa-numitelor „piețe mixte”. De exemplu, conform [Ordonanței de piață](#) a orașului Graz 2021 (Grazer Marktordnung 2021 - Stadtportal der Landeshauptstadt Graz) pe „piețe mixte”, persoanele cu licență de afaceri sau certificat de producător (adică certificat de fermier) își pot oferi

bunurile sau produsele pentru vânzare. Prima „piață mixtă” menționată în anexa la Grazer Marktordnung este cea din Piața Franz Josef, întâlnită și sub denumirea de „Bauernmarkt Kaiser Josefs-Platz” (vezi Bauernmärkte in Graz: Öffnungszeiten & Infos - Steirische Spezialitäten (steirische-spezialitaeten. la)). Fermierii autorizați de municipalitate își pot oferi produsele spre vânzare în spațiul liber al pieței, în timp ce persoanele cu licență de afaceri folosesc clădirile din piață.

Dispozițiile privind piețele din [Codul comerțului și al afacerilor](#) - GewO oferă municipalităților libertatea de a stabili regulile unde și când sunt permise piețele, în a decide ce autoritate atribuie și în ce condiții locurile desemnate pentru vânzare și ce produse li se permite să ofere. Ordonanțele de piață diferă substanțial de la o municipalitate la alta, în funcție de nevoile și de diferitele circumstanțe.

Belgia

Vânzarea de produse pe piețele alimentare este considerată o activitate itinerantă¹. Activitățile itinerante fac obiectul autorizării prealabile denumită *Kruispuntdatabank/ Crossroads Bank for Enterprises*. Desfășurarea unei activități itinerante fără autorizare prealabilă constituie infracțiune pasibilă de amendă și chiar închisoare.

Piețele sunt organizate de autoritățile locale. Acestea trebuie să stabilească, printr-o reglementare municipală:

- locurile, zilele și orele piețelor;
- planul zonei și specificațiile tehnice;
- condițiile de atribuire și de ocupare a zonei;
- taxele pentru standuri;
- perioada de preaviz care urmează să fie acordată deținătorilor standurilor (în caz de ședere permanentă și/ sau de închiderea totală sau parțială a pieței).

Reglementarea municipală poate limita numărul de locații pentru fiecare comerciant ambulant, pentru a menține diversitatea ofertei.

În plus față de normele prevăzute în legislația privind comerțul itinerant, comercianții care vând produse alimentare trebuie să respecte legislația privind siguranța alimentară. Vânzarea profesională de produse alimentare în agromarketuri poate fi efectuată numai de către vânzători profesioniști cu autorizație prealabilă sau, în unele cazuri, pe baza unei înregistrări emise de Agenția Federală pentru Siguranța lanțului alimentar.

¹ <http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1993/06/25/1993018062/justel>

Bulgaria

Schimburile comerciale pe piețele deschise de pe teritoriul Republicii Bulgaria sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind igiena produselor alimentare, de [Legea privind alimentele](#), de [Legea privind punerea în aplicare a organizării comune a piețelor produselor agricole din Uniunea Europeană](#), de [Ordonanța nr. 16 privind cerințele de calitate și control privind conformitatea fructelor și legumelor proaspete](#) și de [Ordonanța nr. 26 privind cerințele specifice pentru livrările directe de materii prime mici și de produse alimentare de origine animală](#).

Comercianții și producătorii înregistrați în temeiul Legii alimentare sau al Ordonanței nr. 26 privind cerințele specifice pentru livrarea directă a unor cantități mici de materii prime și alimente de origine animală, precum și producătorii agricoli înregistrați în temeiul Ordonanței nr. 3 pot vinde pe piață.

Comercianții care vând pe piață pot fi persoane fizice, societăți sau producători agricoli înregistrați în temeiul Legii privind produsele alimentare, al Ordonanței nr. 26 privind cerințele specifice pentru livrările directe de materii prime mici și de alimente de origine animală sau al [Ordonanței nr. 3/2015 privind crearea și menținerea unui registru al fermierilor](#).

În legislația europeană nu există cerințe direct aplicabile în ceea ce privește:

- livrarea directă de către producător a unor cantități mici de produse primare către consumatorul final sau către punctele de vânzare cu amănuntul locale care efectuează livrări directe către consumatorul final;

- furnizarea directă de către producător a unor cantități mici de carne de pasăre și de carne lagomorfă sacrificate în exploatație, către consumatorul final sau către unitățile locale de vânzare cu amănuntul care livrează direct această carne consumatorului final sub formă de carne proaspătă; vânzătorii care livrează cantități mici de carne de vânat sau de vânat direct consumatorului final sau unităților locale de vânzare cu amănuntul care efectuează livrări directe către consumatorul final;

- furnizarea de alimente de origine animală de la punctul de vânzare cu amănuntul către alte puncte de vânzare cu amănuntul.

În acest sens, Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor a elaborat Ordonanța nr. 26 din 2010 privind cerințele specifice pentru livrările directe de materii prime și alimente de origine animală. Ordonanța a fost adoptată ca o măsură la nivel național, care garantează și facilitează accesul consumatorilor la produsele interne, măsuri de sprijinire a producției alimentare bulgare a micilor producători locali pentru a-și păstra mijloacele de subsistență.

Ordonanța reglementează cantitățile de produse primare, numărul de păsări și iepuri sacrificați în fermă și împușcarea vânatului mare și mic, definite drept „cantități mici” pentru livrare directă. Acesta definește cerințele simplificate pe care trebuie să le îndeplinească siturile de extracție a produselor primare, cerințele pentru produse în sine,

precum și atunci când se efectuează livrarea lor directă către utilizatorul final. Sunt prevăzute condiții care facilitează și stimulează livrarea produselor alimentare de origine animală în circuit local (de la punctele de prelucrare/ procesare la punctele de vânzare cu amănuntul).

Ordonanța permite producătorilor de alimente mici și locali să își ofere produsele utilizatorului final cu resurse minime și în conformitate cu cerințele de igienă relaxate.

Alimentele neprelucrate și prelucrate de origine animală și neanimală pot fi introduse pe piață, iar comerciantul este obligat să asigure condițiile necesare pentru depozitare și furnizare. Pentru fiecare produs alimentar oferit trebuie furnizate documente de origine, calitate și siguranță.

Agenția bulgară pentru Siguranța Alimentară ([BFSA](#)) ține un registru național al tuturor unităților comerciale din sectorul alimentar.

Piețele permanente și temporare sunt înregistrate în temeiul Legii privind alimentele. BFSA eliberează un certificat de înregistrare pentru același certificat. Taxele pentru eliberarea certificatelor de înregistrare sunt stabilite în Tariful taxelor colectate de Agenția bulgară pentru Siguranța Alimentară.

Agenția bulgară pentru Siguranța Alimentară este organismul de control competent. Sancțiunile în caz de nerespectare, în funcție de încălcare, sunt impuse în temeiul Legii privind produsele alimentare și al Legii privind punerea în aplicare a organizării comune a piețelor produselor agricole din Uniunea Europeană.

În Bulgaria, produsele agricole primare pot fi comercializate pe piețele municipale și agricole, care sunt create cu permisiunea serviciilor locale municipale pe teritoriul piețelor existente sau în locuri special desemnate.

Piețele fermierilor oferă consumatorilor bulgari acces direct la produse bulgare de calitate, produse prin rețete și tehnologii tradiționale, și le permit să încerce la fața locului diverse alimente naturale și specialități. Aceste piețe reprezintă un instrument de succes pentru sprijinirea micilor producători pentru scurtarea lanțului de aprovizionare prin crearea de legături directe între consumatori și fermieri și pentru furnizarea de piețe pentru produsele acestora din urmă. Inițiativele locale de promovare a produselor agricole locale sunt incluse - în măsura în care acest lucru este posibil – în programele de revigorare a tradițiilor locale în domeniu (de tipul târgurilor estivale).

În prezent, există piețe ale fermierilor în Sofia și în alte orașe importante, cum ar fi Plovdiv, Varna, Burgas, Dobrich, Haskovo. În fiecare miercuri, în fața clădirii Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, producătorii bulgari prezintă alimente și băuturi de tip „autentic-tradițional”.

„Piețele agricultorilor, care funcționează în Republica Bulgaria, reprezintă una dintre modalitățile prin care producția proprie a agricultorilor bulgari poate ajunge la utilizatorul final. Acest contact direct între producător și consumator câștigă din ce în ce mai mult popularitate, având denumirea de „lanțuri scurte de aprovizionare cu alimente”.

Un lanț de aprovizionare cu alimente poate fi definit ca fiind „scurt” atunci când se caracterizează printr-o distanță scurtă sau printr-un număr redus de intermediari între

producători și consumatori. Acest lanț scurt prezintă un interes deosebit, în special pentru fermele mici și fermele familiale, precum și pentru consumatorii interesați.

Alimentele de pe piață, inclusiv cele de pe piețele agricole, trebuie să îndeplinească cerințele de producție, prelucrare și/sau distribuție prevăzute în Legea privind alimentele, regulamentele privind punerea în aplicare a acestora și legislația Uniunii Europene în domeniul produselor alimentare.

Cehia

În Republica Cehă, micile piețe agricole (numite piețe ale agricultorilor) sunt supravegheate de Administrația Veterinară Regională (RVA). Acestea pot fi organizate doar în locurile specificate și aprobate de municipalitate.

Reglementările privind funcționarea piețelor volante sunt emise de municipalitate (prin ordonanță municipală) sau de către operator (sub rezerva aprobării de către Administrația Veterinară Regională).

Domeniul de reglementare include: [Legea nr. 146/2002 Coll.](#), privind agricultura de stat și inspecția alimentelor, [Legea nr. 166/1999 col.](#), privind îngrijirea veterinară (și evident reglementările UE în ceea ce privește alimentele și igiena); autoritatea de confirmare este reprezentată de către Autoritatea de Stat pentru Agricultură și Inspecția Alimentelor și de Administrația Veterinară de Stat.

De asemenea, există un cod de conduită pentru fermieri, publicat de Ministerul Agriculturii; un cod asemănător a fost publicat și de asociația operatorilor (pentru acest gen de piețe dedicate fermierilor).

Cerințele inspecției de stat pentru agricultură și alimente:

1. Protejarea alimentelor neambalate de praf, contactul cu solul, contactul cu cumpărătorii. Alimentele neambalate ar trebui să fie manipulate cu clești sau mănuși de unică folosință.

2. Suprafețele pe care sunt așezate alimentele trebuie să fie lavabile și păstrate curate.

3. Alimente care necesită refrigerare (carne, carne și produse lactate, brânză, lapte, sucuri proaspete, pește produse, cofetărie) trebuie păstrate în echipamente frigorifice.

4. Când sunt vândute alimente neambalate se asigură o cantitate suficientă de apă potabilă (pentru spălarea mâinilor, a alimentelor, a suprafețelor de contact etc.). Când sunt vândute alimente tăiate (prăjituri, produse din carne, brânză etc.), se asigură o cantitate de suficientă apă caldă pentru spălarea ustensilelor.

Cerințele administrației veterinare de stat:

1. Agricultorii pot vinde animale și/ sau produse animaliere din producția proprie, care nu au fost obținute în circuit controlat și înregistrat numai cu respectarea următoarelor condiții:

- carne de la păsări și iepuri (trebuie eviscerată, iepurii nu trebuie să aibă capul separat) de la maximum 10 animale pe săptămână; carnea trebuie depozitată la maximum

de 4° C; carnea trebuie să fie marcată clar „Carne care nu este supusă examinării veterinare; destinată consumului în gospodăria consumatorului după tratamentul termic”;

- lapte și smântână crude folosind un distribuitor automat (aparatură trebuie înregistrat la RVA);

- ouă proaspete, sortate și etichetate cu numele și adresa fermierului – o cantitate de maxim 60 de ouă per consumator final;

- produse apicole din stupi din aceeași regiune cu piața, etichetate cu numele, prenumele, adresa titularului și, în cazul mierii, tipul și cantitatea acesteia;

- pești vii (uciderea și prelucrarea ulterioară a peștilor trebuie notificată cu 7 zile în avans autorității competente RVA).

2. Nu este permisă vânzarea cărnii provenite din sacrificarea internă efectuată la fermă (cu excepția păsărilor și iepurilor) și a produselor realizate din această carne.

3. Mențiunea „acasă” sau „făcută în casă” nu este permisă.

4. Nu este permisă vânzarea produselor alimentare expirate.

5. Produsele alimentare trebuie protejate împotriva oricărei contaminări și a influenței directe a climatului, pe toată perioada de comercializare.

6. Toate articolele și echipamentele care intră în contact direct cu alimentele trebuie igienizate și manipulate în condiții corespunzătoare.

7. Persoanele care manipulează alimente trebuie să respecte cerințele de igienă personală și să poarte haine curate; o sursă de apă potabilă trebuie să fie disponibilă pentru spălarea mâinilor atunci când se vând alimente neambalate, mai ales carnea.

8. Deșeurile alimentare și alte deșeuri trebuie îndepărtate cât mai repede din spațiile alimentare pentru a preveni acumularea lor și nu trebuie să constituie o sursă directă sau indirectă de contaminare.

Finlanda

[Legea alimentelor 23/2006](#) definește sistemul de control al alimentelor și își propune să asigure producerea acestora în siguranță. Cea mai recentă versiune a legii este [Legea nr. 297/2021](#); modificările față de versiunea anterioară se referă în principal la problemele de gestionare a deșeurilor și combaterea virusurilor patogene.

Autoritățile municipale răspund de controlul alimentelor și de utilizarea în condiții de siguranță a produselor alimentare.

Autoritatea centrală definită în Legea privind alimentele, Autoritatea pentru Siguranța Alimentară a dat instrucțiuni detaliate cu privire la vânzările în aer liber de produse alimentare.

Fructele de pădure, ciupercile și plantele aromatice pot fi vândute la domiciliu și pe piață sau furnizate pentru vânzarea cu amănuntul, fără a fi necesară notificarea autorității municipale de control al alimentelor. Fermierii de subzistență își pot vinde propriile produse fără a notifica autoritățile.

Franța

Autoritățile locale organizează piețe alimentare și nealimentare.

Comerciantul trebuie să respecte o serie de norme: în primul rând trebuie să fie înscris în „registru comerțului”, care este de competența instanței comerciale de pe raza căreia își desfășoară activitatea principală; apoi trebuie să obțină, din partea orașului, o autorizație temporară pentru ocuparea unei părți din domeniului public” (stradă, piață), care este deținută de municipalitate (este echivalentul unei autorizații de exercitare a activității, actul fiind supus unei taxe).

Primarul municipalității are competența exclusivă de a acorda această autorizație. El este responsabil de siguranță și de igienă pe teritoriul orașului.

Atât primarul, cât și consiliul municipal au competențe în ceea ce privește activitățile comerciale în piețele acoperite și în cele în aer liber, în conformitate cu prevederile Codului General al Autorităților Locale și Regionale (CGCT). Potrivit [articolului L. 2224-18 din CGCT](#), „deliberările consiliului municipal privind crearea, transformarea sau închiderea hălelor sau a piețelor municipale se desfășoară după consultarea organizațiilor profesionale în cauză au la dispoziție o lună pentru a emite un aviz”.

Atunci când [vânzările sunt efectuate pe domeniul public](#), vânzătorului trebuie să i se acorde o autorizație temporară de ocupare a domeniului public, care este de obicei eliberată de primar.

Vânzătorul trebuie să respecte diferitele reglementări comerciale. Acesta trebuie să fie înscris în registrul comerțului sau să beneficieze de regimul specific pentru agricultori (o persoană fizică nu poate efectua vânzări în mod regulat).

În cazul în care vânzările sunt efectuate în spații sau locuri care nu sunt destinate vânzării către public sau în vehicule special adaptate în acest scop, acestea trebuie să facă obiectul unei declarații prealabile adresate primarului municipalității (regimul juridic al vânzărilor de despachetare prevăzut de Codul comercial – articolul L. 310-2).

În plus, un comerciant nu poate participa la vânzările în exterior și la piețele care se încadrează în categoria vânzărilor de produse neambalate timp de mai mult de două luni pe an în același district (diviziune administrativă aflată sub autoritatea aceluiași subprefect).

Produsele vândute trebuie să respecte normele de igienă și siguranță: produsele ambalate trebuie păstrate la temperatura indicată de ambalator sau, în cazul în care temperatura nu este indicată sau produsele sunt prezentate în vrac, la temperaturile maxime stabilite de [reglementările din 21 decembrie 2009](#) și de [Ordinul din 8 octombrie 2013](#).

Sunt necesare norme privind publicitatea și transparența față de consumatori în ceea ce privește prețurile și denumirile. Ordinul din 8 octombrie 2013 privind normele sanitare aplicabile comerțului cu amănuntul cu produse alimentare, altele decât produsele de origine animală, stabilește normele de igienă.

Grecia

În Grecia, comerțul în aer liber este reglementat prin [Legea 4497/2017](#). Mai precis, aceasta include prevederi privind staționarea și vânzarea stradală ([art. 2 din Legea 4497/2017](#)). Obiectivul principal al acestora este de a asigura accesul tuturor cetățenilor, motiv pentru care această activitate comercială se desfășoară în spații libere, fără să interfereze cu alte spații publice și private (de exemplu, școli, muzee etc.) ([art. 26](#)). În cazul în care nu există astfel de locuri, se selectează străzi adecvate pe baza unui aviz al autorității polițienești competente. Organismul competent pentru aprobarea, încetarea activității sau interzicerea acestor activități este Consiliul regional.

Piețele sunt împărțite în:

- piețe pentru fermieri;
- piețe pentru consumatori ([art. 37 din Legea 4497/2017](#))
- târguri ([art. 38 din Legea 4497/2017](#))

Există anumite specificații/ standarde privind produsele puse la dispoziție, dar și în ceea ce privește caracteristicile pe care titularii licenței profesionale specifice ar trebui să le aibă ([art. 3,4 din Legea 4497/2017](#)).

În special, beneficiarii licenței de producător sunt persoane fizice, producători și neproducători, agricultori profesioniști, dar și cooperative agricole ale femeilor. Se observă că agricultorii profesioniști își desfășoară activitatea într-o gamă mai largă decât cei menționați mai sus. În plus, este necesară o licență, care este personală, netransferabilă și nu este închiriată terților (cu excepțiile minime menționate la [articolul 23 din aceeași lege](#)) emisă de către municipalitatea relevantă a reședinței permanente a producătorului, pe baza căreia se decide unde va funcționa comerciantul (municipalitate – teritoriu – regiune). Fiecare titular de licență poate deține o singură formă de licență de comerț în aer liber, în care se stabilește valabilitatea teritorială.

Mai precis:

- licență pentru o piață a fermierilor (pentru funcționarea în municipalitățile din regiune);
- permis de vânzare la tarabă/ comptoar (pentru un punct de vânzare prestabilit de municipalitate);
- permis pentru comerțul stradal (pentru limitele administrative ale regiunii) ([art. 16](#))

În ceea ce privește categoriile de licențiați, se acordă o atenție specială adulților șomeri, persoanelor cu dizabilități, persoanelor care aparțin unor familii numeroase și deținuților eliberați pentru a asigura reintegrarea acestora ([art. 19 din Legea 4497/2017](#))

Procedura care trebuie urmată pentru acordarea licenței menționate mai sus este următoarea (și ar trebui validată o dată la trei ani):

- într-o primă etapă, guvernatorul regional emite o notificare;
- ulterior, cererile se depun de către părțile interesate;

- se înființează un comitet pentru examinarea și evaluarea candidaturilor;
- se întocmește o listă a celor selectați.

Producătorul cărui i se acordă licența se adresează regiunii, precizându-și preferința pentru locație. Atunci când există locuri de muncă vacante, există un sistem de selecție pentru plasare. Vârsta, dacă nu a mai deținut un permis înainte și locația sunt criterii deosebit de importante. Există întotdeauna posibilitatea de a schimba locația într-o etapă ulterioară, la cererea titularului licenței. Titularii unei licențe profesionale trebuie să plătească o taxă zilnică.

Există un sistem de control și sancționare (amenzi administrative și sancțiuni penale). Centrul de coordonare pentru supravegherea pieței și combaterea comerțului ilicit (SYKEAP), precum și camerele de comerț sunt entități juridice de drept public pentru protecția și dezvoltarea comerțului.

În ceea ce privește funcționarea piețelor fermierilor, programul de lucru este de luni până sâmbătă (cu excepția sărbătorilor oficiale/locale), iar reglementările de funcționare ([art. 30,31 din Legea 4497/2017](#)) sunt publicate pe site-ul municipalității și al regiunii relevante. Regulamentul se referă la normele de igienă care trebuie respectate, la delimitarea zonei și la caracteristicile tehnice pe care acestea trebuie să le aibă. În perioade de urgență, din motive de interes public/sănătate, (măsuri de protecție împotriva noului COVID-19) în aprilie 2021, miniștrii finanțelor, dezvoltării și investițiilor și protecția cetățenilor au emis un ordin/decret relevant ([nr. D1a/G.P.οικ. 38197 - Monitorul Oficial](#)), definind ca măsuri de protecție suplimentare distanțele dintre standuri, precum și efectuarea de teste de autodiagnosticare (autotest), cel puțin o dată pe săptămână pentru vânzători și angajați.

În aprilie 2021, Ministerul Dezvoltării și Investițiilor a supus consultării publice un proiect de propunere legislativă de modernizare a cadrului instituțional pentru funcționarea piețelor fermierilor (<http://www.opengov.gr/ypoian/?p=12115>).

Italia

[Legea comerțului nr.57/2001](#), articolul 4, prevede că vânzarea cu amănuntul a produselor agricole poate avea loc oriunde, cu condiția respectării normelor privind sănătatea publică. Dacă produsele agricole sunt comercializate cu amănuntul pe piețe mici din orașe, ocazional, se aplică reglementările generale privind vânzările stradale prevăzute de [Decretul legislativ nr.114/1998](#) implementate prin legile regionale și reglementările municipale ulterioare. Mai mult, în conformitate cu Legea 296/2006, articolul 1, paragraful 1065 și cu un decret ulterior emis la 20 noiembrie 2007 de către Ministerul Agriculturii, la cererea producătorilor, consiliile locale vor crea piețe mici, speciale, rezervate vânzării produselor agricole.

Vânzările pot avea loc pe terenuri publice sau în altă parte, cu condiția caracterului temporar. Furnizorii au nevoie de o licență, cu excepția cazului în care vânzările se realizează în cadrul unor festivaluri și târguri, evenimente religioase sau politice, de

caritate sau care sunt concepute pentru a promova produse lactate tipice locale. Practic, există două tipuri de licențe. Licențele pentru vânzarea pe terenuri publice sunt acordate de municipalități. Acestea sunt valabile zece ani, pot fi reînnoite și, de asemenea, pot permite vânzări pe teritoriul districtului de care aparține orașul. Licențele doar pentru vânzările ambulante sunt acordate de consiliul municipal și se aplică și vânzărilor din ușa în ușa. Dacă vânzătorii ambulanți nu au licență sau își desfășoară afacerea în afara zonei pentru care le-a fost acordată, aceștia pot fi amendați. Pentru încălcări mai grave, licențele pot fi suspendate sau chiar retrase.

În conformitate cu instrucțiunile districtelor, orașele pot interzice sau limita vânzările stradale în zone cu valoare istorică, arheologică, artistică sau de mediu ridicată și pot face același lucru și în alte zone din motive de interes public.

Polonia

În conformitate cu articolul 7 sec. 1 din Legea din 8 martie 1990 privind administrația locală, atribuțiile municipalităților includ aspecte legate de piețe și spații de piață. Temeiul juridic pentru gestionarea unei piețe municipale îl reprezintă o rezoluție a consiliului municipal al comunei, adoptată în temeiul articolului 18 sec. 1 și art. 40 sec. 2 pct. 4 din [Legea din 8 martie 1990 privind administrația locală](#).

Piețele municipale sunt definite ca fiind acele locuri de comercializare (desfacere) care includ elemente mobile (coșuri manuale, cărucioare, atelaje, autovehicule, remorci) sau spații specifice (hale și bazine) în care comerțul se desfășoară în condițiile legii privind impozitele și taxele locale.

Baza legală pentru functionarea piețelor municipale și desfășurarea activităților comerciale:

- Legea din 8 martie 1990 privind guvernarea locală, cu modificările ulterioare;
- [Legea din 12 ianuarie 1990](#) privind taxele locale și impozitele, cu modificările ulterioare;
- [Legea din 30 iunie 2005](#) privind finanțele publice, cu modificările ulterioare;
- [Legea din 2 iulie 2004](#) privind libertatea activității economice, cu modificările ulterioare;
- Rezoluția consiliului municipal cu privire la nivelul taxei de piață;
- Reglementări ale pieței.

Persoanele care administrează o societate ar trebui să dispună de o documentație completă cu privire la obiectul activității comerciale și de un document de identitate cu o fotografie a comerciantului.

O taxă zilnică de piață este colectată de la persoanele care desfășoară activități comerciale și gastronomice. Dovada plății o reprezintă chitanța emisă de collector. Tarifele de piață sunt stabilite printr-o rezoluție a consiliului municipal. Condiția pentru efectuarea

vânzărilor pe piață este dovada plății taxei zilnice de piață. Controlul plății taxei de piață este efectuat de paznicii/jandarmii orașului sau de alți angajați autorizați.

Piețele agricole din orașe fac obiectul aceluiași reglementări ca și alte piețe. Pentru ca un fermier să își poată comercializa produsele agricole în cadrul comerțului cu amănuntul, acesta trebuie să se înregistreze la medicul veterinar districtual (produse de origine animală sau alimente compuse) sau la inspectorul sanitar districtual (alimente de origine non-animală).

Portugalia

Normele aplicabile activităților de comerț cu amănuntul desfășurate de vânzătorii stradali sunt stabilite prin [Legea nr.27/2013](#).

Următoarele produse sunt interzise comercializării (articolul 11°, nr. 2)

- produse vegetale care intră sub incidența [Legii nr. 26/2013](#);
- medicamente și componente farmaceutici;
- aditivi pentru hrana animalelor și compuși;
- arme, muniții, praf de pușcă sau orice alți explozivi sau materiale detonante;
- combustibili;
- monede sau bancnote;
- autovehicule sau motociclete;
- băuturi alcoolice în apropierea școlilor.

Autoritățile parohiale pot interzice vânzarea anumitor produse de către vânzătorii stradali din motive de siguranță publică – fiecare autoritate parohială reglementează activitățile de vânzare cu amănuntul pe teritoriul lor.

Vânzătorii trebuie să fie înregistrați în cadrul Direcției Generale Activități Economice (DGAE) (articolul 5°).

În conformitate cu articolul 13 din [Decretul-Lege Nr. 113/2006, din 12 iunie](#), cu modificările ulterioare, vânzătorii stradali care vând produse alimentare sunt obligați să respecte dispozițiile [Regulamentului \(CE\) Nr. 852/2004](#) al Parlamentului European și al Consiliului privind igiena produselor alimentare, fără a aduce atingere respectării altor cerințe impuse de legislația specifică aplicabilă anumitor categorii de produse.

Spania

În Spania, ca regulă generală, piețele mici depind de cerințele fiecărei municipalități și sunt supuse reglementărilor emise de acestea. În cazul specific al micilor piețe agricole, aceasta competență a fost cedată municipalităților, deoarece agricultura și creșterea animalelor țin, în general, de competența exclusivă a Comunităților Autonome.

Astfel, va fi la latitudinea administrației locale să stabilească zona de amplasare a acestui tip de vânzare, în afara căruia activitatea comercială nu poate fi desfășurată

(trebuie să se țină seama de faptul că, în Spania, tarabele mobile nu se pot amplasa la intrările în clădiri publice, unități comerciale și industriale sau în locuri care afectează accesul și circulația). Pentru fiecare locație specifică și pentru fiecare dintre tipurile de vânzări itinerante sau la tarabe mobile, pe care comerciantul intenționează să le efectueze, acesta trebuie să solicite o autorizație, care va fi acordată de administrația locală respectivă.

În ceea ce privește autorizația, aceasta trebuie să definească cel puțin perioada de valabilitate, datele de identificare ale titularului, locul sau locurile în care poate fi desfășurată activitatea, programul de funcționare și datele și produsele autorizate pentru vânzare. În plus, în cazul vânzării de produse alimentare și din plante, cerințele impuse de reglementările sanitare trebuie, de asemenea, să fie respectate. Comerciantul trebuie să aibă la dispoziție autorizația municipală și adresa pentru primirea plângerilor, afișate într-un loc ușor vizibil pentru public și pentru autoritățile care desfășoară activități de inspecție.

Reglementările diferă de la municipalitate la municipalitate. În Barcelona se poate solicita [o autorizație de ocupare a drumurilor publice](#) pentru a înființa un stand stradal sau puncte de vânzare mobile (comptoare/ tarabe).

Aragon are propria legislație: [Legea nr. 7/2017](#), privind vânzarea de produse agroalimentare în Aragon, având ca obiect, potrivit articolului 1:

a) reglementarea și încurajarea vânzării sau furnizării de cantități mici de produse agroalimentare de către producătorii agricoli sau forestieri sau de către grupuri de producători agricoli sau forestieri care le-au produs și, după caz, le-au prelucrat pentru consumatorul final sau cu intervenția unui singur intermediar, fie că este vorba de o unitate locală, de o societate de curierat sau de orice altă formulă care urmează să fie stabilită.

b) Pentru a stabili condițiile de adaptare a legislației comunitare în domeniul igienei alimentare la produsele menționate în paragraful anterior, menținând în toate cazurile obiectivele și principiile legislației comunitare în domeniul igienei alimentare: cerințele privind siguranța alimentară, etichetarea, publicitatea și prezentarea, trasabilitatea și responsabilitatea diferiților actori din lanțul alimentar.

c) stabilirea sistemului de identificare a produselor, a producătorilor, a punctelor de vânzare și a unităților locale care efectuează vânzarea sau furnizarea menționată la prezentul articol.

Deși nu atât de specific în ceea ce privește aceste piețe, Murcia are, de asemenea, o lege care reglementează problema: [Legea 3/2014](#) din 2 iulie privind vânzările stradale sau la tarabe mobile, în regiunea Murcia. În acest caz, cerințele stabilite, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2), sunt următoarele:

a) să fie înregistrat la rubrica corespunzătoare a taxei pe activitățile economice (IAE) sau la recensământul contribuabililor, precum și să fie înregistrat la Asigurările Sociale.

b) să fie la zi cu plata obligațiilor către Trezoreria Publică și Asigurări Sociale, precum și cu taxele stabilite de Consiliul Local în ordonanța corespunzătoare.

c) În conformitate cu cerințele și condițiile prevăzute în legislația lor specifică pentru comercializarea și vânzarea produselor care urmează să fie oferite. În orice caz, în cazul

vânzării de produse alimentare, persoanele responsabile cu desfășurarea activității comerciale trebuie să fie în posesia certificatului corespunzător pentru produse alimentare.

d) să aibă asigurarea de răspundere civilă corespunzătoare care să acopere riscurile activității.

e) în cazul comercianților itineranți din țări din afara UE, aceștia trebuie, dacă sunt persoane fizice, să dețină permisele sau autorizațiile relevante impuse de reglementările privind străinii și, în cazul persoanelor juridice, să fie legal constituite și înregistrate în Registrul Comerțului corespunzător, dacă este cazul.

f) să dețină autorizația municipală corespunzătoare.

Acest tip de legislație poate fi găsit, de asemenea, în Extremadura, prin [Legea 8/2018](#) privind comerțul stradal în Extremadura sau în Comunitatea Madrid, prin [Legea 1/1997](#) privind reglementarea comerțului cu amănuntul în Comunitatea Madrid, toate acestea având la bază, într-o măsură mai mare sau mai mică, [Legea 7/1996](#) privind reglementarea comerțului cu amănuntul.

Suedia

Este necesară din partea Poliției o autorizație pentru o piață care, pe lângă alte activități, este considerată o „activitate publică” în conformitate cu Legea ordinii - [Ordningsslag \(1993:1617\)](#). Cererea poate fi depusă în format digital. Autorizarea de către municipalitate poate fi, de asemenea, necesară în cazul în care, de exemplu, piața se află într-un loc public.

Pot fi necesare autorizații suplimentare, iar regulile diferă în funcție de tipul de produse oferite, dacă produsele sunt de origine animală, dacă sunt oferite alimente gata preparate, etc. Este posibil ca persoana care vinde produsele să fie înregistrată ca producător de alimente, în funcție de amploarea și frecvența activității.

Majoritatea piețelor alimentare obișnuite implică faptul că producătorii de alimente trebuie să fie înregistrați și să respecte legislația UE privind producția, distribuția și comercializarea alimentelor.

Nu există o regulă absolută pentru cazurile în care este necesară sau nu o notificare către autorități. Orașul Stockholm, de exemplu, a decis că oferirea de produse alimentare trebuie notificată municipalității dacă este:

- o activitate cu risc foarte scăzut, cum ar fi fabricarea și vânzarea de pâine și produse de patiserie și băuturi pe o perioadă mai mare de o lună sau mai mult de 20 de ori pe an, timp de 1 - 2 zile;
- o activitate cu risc scăzut sau mediu, cum ar fi prepararea sandwich-urilor sau a unor feluri de mâncare de tip ready-to-eat mai mult de 10 ori pe an, timp de 1 - 2 zile;
- o activitate cu risc foarte ridicat, cum ar fi servirea alimentelor fabricate din carne proaspătă sau păsări de curte sau vânzarea de produse alimentare proaspete/ refrigerate de mai mult de 5 ori pe an, timp de 1 - 2 zile;

- servirea a mai mult de 500 de porții la un moment dat trebuie să fie întotdeauna notificată.

Potrivit informațiilor furnizate de orașul Stockholm, aceasta este o regulă generală aplicabilă atât actorilor comerciali, cât și celor fără scop lucrativ.

Ungaria

Obiectivul fundamental al creării de piețe agricole locale este de a facilita livrarea către consumatori a produselor de bază, produse de micii agricultori.

Piețele agricole locale sunt cele în care micii fermieri își vând produsele agricole sau alimentare de la o fermă care își desfășoară activitatea:

- în județul în care se află piața sau
- pe o rază de 40 km față de piață; sau
- oriunde în țară, dacă piața este situată în Budapesta.

Piața agricolă locală poate fi înființată sau întreținută într-o zonă în care acest lucru este permis de planul de amenajare a zonei sau care are o contribuție la utilizarea terenului pentru exploatarea pieței agricole locale. Este important de subliniat faptul că acest lucru se poate realiza numai într-o zonă în care persoanele, alimentele și materiile prime nu sunt puse în pericol de poluarea nocivă a mediului.

Aproape oricine poate înființa sau opera o piață agricolă locală, fie că este vorba de o administrație locală, o organizație neguvernamentală, o entitate juridică bisericească sau chiar o persoană fizică. Există numeroase bune practici și colaborări, cum ar fi cele dintre administrațiile locale și ONG-uri. O piață agricolă locală poate fi exploatată prin notificarea autorității comerciale ([art. 6/A \(3\) din Legea CLXIV din 2005 privind comerțul](#)).

Administratorul trebuie să notifice municipalitatea locală responsabilă de piață cu privire la:

- detalii despre administrator;
- detalii despre operator;
- adresa și numărul topografic al pieței locale;
- titlul de utilizare a terenului;
- orele de deschidere a pieței.

[Articolul 15 din Decretul 20/2021\(V.17.\)](#) al Ministerului Agriculturii privind producția și comercializarea produselor alimentare și a materialelor sau obiectelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare a modificat [Decretul 52/2010 \(IV.30.\)](#) al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale privind condițiile de producție, producție și vânzare a alimentelor pentru micii proprietari. În temeiul regulamentului de modificare, a fost definită noțiunea de punct de vânzare temporar autorizat. Este „un punct de vânzare temporar, autorizat de persoana îndreptățită să utilizeze zona”.

Operatorul pieței agricole va ține evidența zilnică a producătorilor, registrul curpinzând:

- numele și adresa;
- locul de proveniență/ producție (fabricație);
- numărul de înregistrare.

Operatorul este responsabil numai pentru registru. Micii agricultori sunt responsabili de siguranța, calitatea, trasabilitatea și documentația pentru alimentelor introduse pe piață.

Micii agricultori pot vinde produsul de bază, peștele viu și alimentele obținute din produsul de bază consumatorului final din întreaga țară, precum și unităților de vânzare cu amănuntul sau de catering, cu excepția cărnii de porc, ovine, caprine, bovine, struț și emu.

Acestea pot fi vândute numai consumatorului final la locul propriei exploatații sau unei unități de vânzare cu amănuntul sau de catering din regiune sau până la o distanță de 40 km (măsurată în linie dreaptă) de la locul exploatației.

În temeiul [Decretului 20/2021 \(V. 17\) al Ministrului Agriculturii](#), producția, fabricarea și vânzarea de alimente de către un mic fermier pot fi efectuate de o persoană care locuiește în aceeași gospodărie ca și micii agricultori, precum și de rudele și angajații acesteia.

Piața agricolă locală trebuie să asigure:

- curățarea regulată a recipientelor de colectare și depozitare și orice dezinfectare necesară;
- în absența unei rețele publice de canalizare, colectarea și eliminarea igienică a apelor reziduale generate;
- în cazul vânzării de ciuperci sălbatice, nu se poate plasa vânzarea decât într-un loc iluminat natural sau artificial adecvat pentru testarea ciupercilor. Pentru ciupercile confiscate se folosește un recipient special pentru deșeuri (cu elemente de siguranță care se blochează).

În cazul vânzării de produse alimentare ambalate la scară mică, pe ambalajul produsului trebuie indicat:

- numele, adresa micilor exploatații agricole sau adresa exploatației;
- denumirea produsului;
- termenul de valabilitate;
- temperatura de depozitare;
- greutatea produsului.

Condiții igienice de vânzare și igiena personală:

- haine curate (șorț, pelerină, coafură);
- mâinile curate (spălarea mâinilor/dezinfectarea – apă/cârpă/gel; uscare manuală – prosoape de hârtie).

Echipamente:

- masă (netedă, suprafață lavabilă);
- asigurarea răcirii (utilaje de refrigerare);

- Protecția împotriva murdăriei (praf, zona acoperită pentru prevenirea contaminării prin picurare, acoperirea produsului).

Micii agricultori trebuie să păstreze timp de doi ani înregistrarea pentru punctul de vânzare sau o copie care să conțină:

- cantitatea;
- momentul producerii mărfii;
- cantitatea vândută;
- locul și ora vânzării produselor fabricate.

Legislația relevantă:

- [Legea CLXXXIX din 2011 privind guvernarea locală a Ungariei](#);
- [Legea CLXIV din 2005 privind comerțul](#);
- [Decretul Guvernului 55/2009 \(III.13.\) privind târgurile, piețele și centrele comerciale](#);
- [Decretul 52/2010 \(IV.30.\) al Ministrului Agriculturii și Dezvoltării Rurale privind condițiile de producere și vânzare a produselor alimentare de către micii producători](#);
- [Decretul Ministerului Agriculturii 51/2012 \(VI.8.\) privind vânzarea în condiții de siguranță alimentară în piețele producătorilor locali](#);
- [Decretul Ministerului Sănătății 59/1999 \(XI.26.\) privind regulile de sănătate publică pentru vânzările din târguri, piețe și hale](#);
- [Decretul Ministerului Agriculturii 107/2011 \(XI.10.\) privind colectarea, procesarea și plasarea pe piață a ciupercilor de pădure, destinate consumului uman](#);

Canada

În Canada, micile piețe agricole sau piețele fermierilor trebuie să îndeplinească standardele și cerințele impuse de toate nivelurile de guvernare. Aceasta include reglementări provinciale și federale privind etichetarea, precum și diverse măsuri de sănătate și siguranță. La nivel municipal, unitățile locale de sănătate publică joacă, de asemenea, un rol important în asigurarea siguranței alimentare pe piețe. În plus, piețele fermierilor își pot stabili propriile norme și reglementări pe care furnizorii participanți trebuie să le respecte.

La nivel federal, Agenția canadiană de inspecție a alimentelor (CFIA) este agenția mandatată să protejeze aprovizionarea cu alimente a Canadei. Vânzătorii de pe piețele fermierilor trebuie să respecte cerințele CFIA privind etichetarea de bază a produselor alimentare. [ICFIA's Industry Labelling Tool](#) oferă informații de etichetare pentru părțile interesate.

Vânzătorii trebuie, de asemenea, să respecte reglementările privind siguranța alimentelor pentru canadieni [Safe Food for Canadians Regulations](#) (SOR/2018-108) în cazul în care intenționează să producă, să prelucreze, să trateze, să conserve, să

clasifice, să ambaleze sau să eticheteze produsele alimentare care urmează să fie vândute pe [piețele fermierilor din altă provincie](#).

La nivel provincial sau teritorial, piețele fermierilor sunt, în general, supuse legislației respective privind sănătatea publică și/sau siguranța alimentară.

[Legea privind protecția și promovarea sănătății](#) din provincia Ontario (R.S.O. 1990, c. H.7), de exemplu, conferă departamentelor locale de sănătate publică obligația de a efectua inspecții.

Ar trebui remarcat faptul că [Regulamentul privind spațiile alimentare](#) (O. Reg. 493/17), care vizează garantarea siguranței alimentelor pentru a preveni bolile alimentare, nu se aplică vânzătorilor de produse alimentare de pe piața fermierilor dacă proporția vânzătorilor care își vând propriile produse agricole este mai mare de 50% din numărul total al vânzătorilor în sezonul de vârf. Scopul acestei scutiri este de a recunoaște „tradiția și natura piețelor fermierilor”, astfel cum se explică în Ontario - [Piețele fermierilor din Ontario](#)

Alte acte legislative din Ontario, cum ar fi [Legea laptelui](#) (R.S.O. 1990, c. M.12) și [Legea privind comercializarea produselor agricole](#) (R.S.O. 1990, c. F.9), se pot aplica, de asemenea, vânzătorilor care vând produse pe piețele fermierilor. O prezentare generală a practicilor în materie de siguranță alimentară și a reglementărilor generale pe categorii de produse (de exemplu, sirop de arțar, miere, ouă) este disponibilă pe pagina web „Practicile și reglementările privind piețele agricole” - [Practices and Regulations](#).

Un alt exemplu, [Regulamentul privind alimentele](#) (Alta Reg. 21/2006) al provinciei Alberta în conformitate cu [Legea privind sănătatea publică](#) (RSA 2000, c. P-37) din această provincie, stabilește reglementări mai detaliate referitoare la piețele agricultorilor autorizate în partea a treia, [secțiunile 33 - 36](#), oferind o defalcare a aspectelor-cheie care trebuie luate în considerare în timpul funcționării piețelor.

Majoritatea piețelor fermierilor și-au stabilit, de asemenea, propriile norme și reglementări pentru vânzători și alți participanți. Pe lângă aspectele legate de siguranța alimentară, aceste documente tind să abordeze aspecte operaționale, cum ar fi orele de funcționare, standurile și afișajele produselor, cotizațiile membrilor, categoriile de produse, asigurările etc.

O selecție succintă a normelor/orientărilor de piață ale fermierilor din întreaga Canada:

- Halifax Brewery Farmers Market - [Vendor Application Guidelines](#).
- Asociația de piață a fermierilor din Ottawa - [Vendors' Handbook of Rules & Regulations: Satellite Markets](#).
- [St. Norbert Farmers' Market Vendor Handbook](#).
- Vancouver Farmers Markets - [Vendor Handbook](#).